

5. RV bladet

OSLO

SLUM-GUIDE '88

RV-bladet

Utgiver: RVs bystyregruppe i Oslo

Ansvarlig red.: Espen Mathisen

I dette nummeret har følgende personer sittet i redaksjonen: Tor Bach, Jan Holm, Inge Kvaran, Espen Mathisen og Toril Paulsen.

Postadresse: Boks 211, Sentrum 0103 OSLO 1

Besøksadr.: Rådhuset, 0037 OSLO 1, tlf.: 41 00 90 linje 17921-22 Etter kl. 16.00 går det an å legge igjen beskjed på automatisk telefonsvarer ved å ringe 41 01 58 og be om linje 17921.

RV-bladet kommer ut 8 ganger i året og koster 75,- kroner. Bestilling kan skje ved henvendelse til RVs bystyregruppes kontor

Innholdsliste

Fakta om Oslo	side
Slum i Oslo ?	side
Hjerterått mot rusmiddelbrukere, gamle og sjuke m.fl.	side
- Nedlegging i rusmiddelomsorgen, dyrt og inhumant	side
- Mellomvalgår for sjuke og gamle	side
- Den store bydelsreformen	side
Dra ned på strøket og selg fitta di sånn som alle andre narkomane !	side
- Hvem er gatebarna ?	side
- To verdner	side
- Tre muligheter for livslinje	side
- To slags folk	side
- Tiltak i løse lufta	side
- En hullete barnevernslov	side
- En tragedie	side
Nedlegging av Sysselsettingskontoret betyr krig	side
Slik rammer byrådspakka deg og meg og unga våre	side
- Hardt angrep mot kvinner	side
- Politikk for rike pappagutter	side
- 108 % prisøkning og færre turer for funksjonshemmede	side
- Dyrere trikk, færre ruter og oppsigeler i Sporveien ?	side
- Ansettelsesstopp og oppsigelser	side
Byrådets boligpakke - mer sirkus og mindre brød	side
- Salg av kommunale boliger og boligandeler	side
- Mindre sosialhjelp til boutgifter	side
- Skoler som kommunale hospits	side
- Ny kommunal avgift innføres	side
- Boligtilskuddet reduseres	side
- Dyrere "Albertlån"	side
- Økt husleie	side
De privilegerte i Oslo	side
- Pampene	side
- De rike og skattene	side
- Den rike staten	side

Fakta om Oslo

Oslo - Norges hovedstad. Grunnlagt ca. 1050. I 1624 ble byen hardt skada av en stor bybrann. Ble samme år gjenreist på befaling av Christian IV. Navnet ble samtidig endra til Christiania.

1. januar 1925 - 20 år etter at Norge gikk ut av unionen med Sverige og etter flere år med blomstrende kapitalisme - fikk byen igjen navnet Oslo.

Første ordfører etter krigen var Einar Gerhardsen, som seinere også ble statsminister. I etterkrigstida befestet Oslo sin posisjon som hovedstad - det meste av statsmakta er plassert her og det er her kremen av landets borgerskap holder til.

De siste åra har Norge vært styrt av ei regjering utgått fra Det Norske Arbeiderparti, mens Oslo kommune har vært styrt av et Byråd bestående av Høyrepolitikere. Bl.a. på grunn av statens innstrammingspolitikk har Byrådsleder Hans Svelland lagt fram forslag om reduksjoner i kommunal virksomhet for i alt 1 milliard kroner. Forslaget er utarbeida i samarbeid med Fremskrittspartiet som har 16 plasser i Oslo bystyre og varaordførervervet.

Bystyret skal behandle Byrådsforslaget i et møte 22. juni i år. Dersom det blir vedtatt, får det vidtgående konsekvenser for vanlige folk. I tillegg rammes sosialt nødstilte i hovedstaden spesielt.

Slum i Oslo ?

Slum, slik vi finner den i andre storbyer på kontinentet og i USA, eksisterer ikke i Oslo. I vanlige turistbrosjyrer står det tvert om at levestandarden er høy og at det har vært ført en utjæmningspolitikk i landet vårt.

Denne brosjyra fra Rød Valgallianses bystyregruppe er imidlertid beregna på dagens Oslo-beboer og morgendagens turist. RVs slum-guide forsøker å beskrive en del av det som vil skje, dersom Byrådets forslag til nedlegginger og privatisering blir vedtatt av Oslo bystyre 22. juni og dersom ingen stikker kjepper i hjulene når høyrepolitikken skal settes ut livet ut gjennom høsten og vinteren. Fordi nedlegginger og reduksjoner av en rekke tiltak for sosialt nødstilte er en vesentlig del av Byråds-/FrPs politikk, kan åpen slum og sosial uro bli til virkelighet i Oslo. I tillegg vil avvikling av en rekke tilbud gjøre livene generelt surere, dyrere og vanskeligere for Kari og Ola.

RVs slum-guide tar deg med rundt på forskjellige sektorer og beskriver med tall og ord hvem Byrådet og FrP prøver å ramme i Oslo by. Heftet gir imidlertid ingen fullstendig oversikt over alle de tiltak, insti-

tusjoner, ordninger o.l. som foreslås redusert, lagt ned og privatisert. Dersom det er noen spesielle områder du lurer på, så ta gjerne kontakt med RVs bystyregruppe på Rådhuset (tlf. og adr. annet sted i guiden).

Vi har også tatt med et lite avsnitt om de privilegerte sjikt i Oslo - hvem som går fri når Byråd og Fremskrittspartiet salderer sine budsjetter.

Byrådets usosiale profil: HJERTERÅTT MOT RUSMIDDELBRUKERE, GAMLE OG SJUKE M.FL.

- av Espen Mathisen -

Byrådets forslag til revidert budsjett utmerker seg ved at en rekke tiltak for sosialt nødstilte og mennesker med stort hjelpebehov skal legges ned eller reduseres.

Nedlegging i rusmiddelomsorgen - dyrt og inhumant

- *Det er inhumant å tenke kapasitetsutnyttelse ved å sette rusmiddelbrukere i sirkulasjon i gatene igjen, så snart de kan gå.*

Slik kommenterer fire faglige ledere ved kommunens avrusningsstasjon i Storgata byrådsforslaget om store nedlegginger innen rusmiddelomsorgen. Avrusningsstasjonen på Skarpsno og venteavdelingene i Holmenveien og Storgata 36 foreslås lagt ned. Med dette vil Svelland & co. spare ca. 13 millioner i året.

Rusmiddelomsorgen i Oslo tar hand om et klientell med lang misbrukerkarriere. Det er hovedsaklig blandingsmisbrukere - personer som går på narkotika, piller, alkohol og surrogater. I tillegg gis det også tilbud til noen rene narkomane, ren eldreomsorg med senil demente samt psykiatri. Flere av klientene er grå-sone-klienter. Det vil si at de faller mellom alle stoler. De er utdefinert av psykiatri og eldreomsorg. Mister de sitt nåværende tilbud finnes det ikke noe annet.

Overlege Ann-Elin Hofstad sier dette om hva som vil skje dersom nedleggingene trumfes igjennom:

"De medisinske tilstandene det dreier seg om er lungebetennelse, svære sårinfeksjoner, bukspyttkjertelbetennelse, leverbetennelse, mavesår, alvorlige diare-tilstander, sterkt medtatte hiv- positive misbrukere, samt psykiatiske pasienter. Ingen av de overnevnte tilstander er av en slik art at de lar seg behandle poliklinisk for bostedsløse misbrukere. Nedleggelse av venteavdelingen vil føre til at mange av klientene må legges inn på de fra før overbelastede og under bemannede medisinske avdelingene ved Oslo- sykehusene, til en døgnpris som er ca. 5 ganger høyere enn ved vår institusjon (Storgata 36, red. anm.). Min erfaring fra tiden under konflikten mellom verneassistenter og kommunen

tidligere i år, viste at sykehusene på ingen måte verken hadde kapasitet eller særlig interesse for å behandle denne sosialt stigmatiserte gruppen”.

Dette sitat fra overlege Hofstad er henta fra et brev sendt byrådet 7. juni. Svelland, Tetschner og de andre veit med andre ord hva de gjør hvis de fortsatt velger å stå på forslaget sitt.

Mellomvalgår for sjuke og gamle

Omsorgen for de sjuke og gamle er spesielt stor like før hvert valg. Men mellom valgene gjøres de til salderingsposter på budsjettene. Slik foreslår Høyre-Byrådet å redusere kommunens tilbud til disse gruppene:

- Helserådet skal spare over 35 millioner i året
- Ullevål sjukehus skal spare 130 millioner i året
- Sunnaas sjukehus skal reduseres til det halve
- Over 50 millioner skal spares på Aker
- Dikemark reduserer virksomhet for over 30 millioner kroner
- Lønnsutgifter ved de kommunale sjuke- og aldershjem skal ned med 46,5 millioner.
- For hjemmehjelpen ble det innført ansettelsesstopp tidlig i vinter. Ansettelstoppen foreslås opphevd nå, men i forhold til i fjor er hjemmehjelpen redusert med over 50 årsverk fra 1.7.1988.
- Røde Kors klinikken og legevakt i Fr. Stangs gate legges ned
- Markveien legesenter som dekker halve Grunerløkka bydel legges ned
- Etterbehandlingshjemmet på Kløverlia legges ned

Nedlegginga av Markveien legesenter betyr over ei halvering av legetjenestene i bydel 5 (Grunerløkka/Sofienberg). Grunerløkka/Sofienberg er en arbeiderbydel med en meget høg andel eldre. Bydelsutvalg 5 sier dette om den foreslåtte nedlegginga av Markveien legesenter:

”Bydelen har, etter den totale bemanningsplan 11,5 avtaler med privatpraktiserende leger, samt 7 stillingshjemler for kommunalt ansatte leger ... Dersom forslaget blir vedtatt vil legedekningen fra 1.1.89 bli redusert til 8,5 almenpraktikere istedet for 18,5 som var den opprinnelige ressursfordeling for Bydel 5 hva gjelder almenlegetjeneste Bydelsutvalget mener Markveien legesenter gir et spesielt verdifullt tilbud i bydelen og må bestå.”

(Brev av 10.6 til Helse- og Sosialkomiteen i bystyret)

Brundtland- regjeringa og Stortingets innstrammingspolitikk overfor kommunene er en av de viktigste årsakene til krisa i kommunesektoren. Oslo opplevde stailige innstramninger på 450 millioner kroner i 1987. Ytterligere drøye 100 millioner er varslet i 1989 for hovedstadens vedkommende. Oslo velger nå å la krisa gå utover vanlige folk og sosialt nødstilte, istedet for å ta igjen overfor staten.

Kløverlia er et etterbehandlingshjem og utgjør et siste og det billigste ledd i den behandlingsskjeden som fører eldre og revmatiske pasienter gjennom sjukehusbehandling og rehabilitering tilbake til samfunnet. Pasientene er mellom 70 og 90 år med hovedtyngden på de over 80. Nesten 100 prosent ferdigbehandles og tilbakeføres til sine egne hjem. Dersom Kløverlia legges ned, må pasientene forbli lenger i sjukehusene, hvor det koster langt mer å holde dem og hvor de opptar verdifull plass for andre behandlingstrengende. - Resultatet vil bli at helsekøene vokser og at pasienter som behandles koster Oslo kommune mer, slår Styret ved Kløverlia etterbehandlingshjem fast i en uttalelse.

På Dikemark-budsjettet er det bl.a. foreslått å legge ned arbeidstreningssprosjektene. Hvis det skjer, mister 100 - 120 tidligere og nåværende psykiatriske pasienter muligheten til å leve et liv utenfor institusjon. Eneste alternativ er å flytte inn igjen på Dikemark. Overfor Aftenposten beskriver lederen av personalforeningen på Dikemark forslaget slik: "De fleste vil trolig komme tilbake som heltidspasienter hvis virksomheten legges ned. Dette blir dyrere og hindrer andre langtidspasienter plass".

Den store bydelsreformen

For ett og et halvt år sida ble forslaget om et desentralisert styringssystem i hovedstaden vedtatt med brask og bram i Oslo bystyre. "Mer makt til bydelene" og "bedre utnyttelse av hver krone" var to av argumentene som alle - fra SV til FrP - flokket seg om.

I dag skjønner alle hvorfor politikerne var så interessert i et styringssystem som var mye mer "effektivt" enn det gamle. Det gir mulighet til å skjære kraftig ned på kommunens utgifter til helse- og sosialtjenester. Nedleggelsene og reduksjonene er dessuten lettere å gjennomføre nå, fordi arbeidsplassene og fagforeningene er midt i en stor omformingsprosess. Derfor er det vanskeligere enn før å holde oversikten og ta til motmæle.

Det er sju etater som skal legges ned 1.7.88. Etter denne datoen er det bydelene som skal ta seg av eldreomsorg, sosialhjelp, barnehager, barnevern, rusmiddelomsorg, ungdomstiltak og primærhelsetjenesten. Da 88-budsjettet ble vedtatt i desember i fjor vedtok bystyret å trekke inn 200 stillingshjemler fra de sju etatene i forbindelse med overgangen. I tillegg ble det kutta ytterligere 40 millioner kroner. Argumentet for å gjøre dette var at overgangen ville føre til en "effektiviseringsgevinst" som kommunen kunne ta ut med en gang.

Nå har Byrådet foreslått å kutte ytterligere. Det siste som skjer med de sju "gamle" etatene, er at de barberes til nesten det ugjenkjennelige. Byrådet håper at innsparinger på i alt 53 millioner kroner for innværede år (bl.a. fjerning av 144 stillinger ved Helsrerådet og 1 sjukepleier på

hver sjukehjemspost, nedlegging av ungdomstiltak og 30 millioner i innsparinger i sosialhjelp) skal bli vedtatt av bystyret 22. juni. 9 dager etterpå desentraliseres etatenes tjenester til bydelene...

- DRA NED PÅ STRØKET OG SELG FITTA DI SÅNN SOM ALLE ANDRE NARKOMANE

Om barnevern, gatebarn og stoffmisbrukere

- av Jan Holm og Inge Kvaran -

- Faren min har tvingi meg til å ligge med'n to ganger. Han tok kvelertak på meg og bandt meg til senga. Jeg var bare 11 år gammel. Det verste var at det var jeg som følte meg skyldig, ikke sant. Nå har jeg ikke sett faren min på mange mån'er. Men jeg ringte til'n her om da'n fordi jeg var helt blakk. Spørte'n om å få litt spenn. Da svarte'n at jeg bare kunne gå ned på Strøket og selge fitta mi sånn som alle andre narkomane. Fy faen, at det går an !

Det ovenstående sitatet er henta fra Ellen i boka "Gatebarn" som vi ga ut i fjor vår. Dette innlegget skal handle om barnevernets barn, gatebarn og stoffmisbrukere. Om folk som Ellen og andre som vil miste muligheten til behandling hvis Byrådet får lov til å rasere tilbudene til de som har det aller vanskeligst i denne byen. Blant de tiltakene som Byrådet vil kutte ut eller skjære ned på er Ballangrud Ungdomshjem, en spesialinstitusjon for gatebarn (det eneste offentlige tilbudet for gatebarn i Oslo), Solhaugen Miljøhjem, et psykiatrisk hjelpetilbud for ungdom, Enga Gård, et behandlingskollektiv for stoffmisbrukere, Arken, et kollektiv for kvinnelige stoffmisbrukere, sysselsettingsprosjektene og bevilginene til Statens Senter for Barne- og Ungdomspsykiatri.

Men Byrådets budsjettforslag stopper ikke der. Samtidig med en kutt i behandlingstilbudet, nedlegger de fritidsklubber, feriekolonier og skjærer ned skoletilbudet med 47 klasser i den videregående skolen. På den måten sikrer de en by med slum. En by som i åra framover kommer til å produsere mange nye gatebarn og stoffmisbrukere.

Hvem er gatebarna ?

Mange av de som lever som gatebarn eller stoffmisbrukere i Oslo har vært utsatt for seksualisert vold eller incest slik som Ellen. Hun "valgte" gata framfor å bo sammen med en far som misbrakte henne seksuelt. Andre årsaker til at barn og unge "velger" gatelivet er at de har vært utsatt for fysisk mishandling eller at de har hatt foreldre som ikke har vært i stand til å ta seg av ungene sine og gi dem nærhet og trygghet. Det er ingen tilfeldighet hvem som ender på gata som gatebarn.

Da vi gikk ut på gata for å gjennomføre en undersøkelse om gatebarn i januar 1986, var det et par og tjue minusgrader. Norge må være et av de landa som er vanskeligst å overleve i som gatebarn med den strenge kulda og harde klimaet. Den samme Ellen som uttalte seg ovenfor sa f.eks. "Nå tar jeg ei pille mot kulda og ei for rusen".

I løpet av denne våren opplevde vi gatebarn og stoffmisbrukere som levde under forhold som er uverdige for et land som kaller seg en velferdsstat. Vi så stoffmisbrukere som bar eiendommene sine rundt i plastposer uten å ha tak over hodet. Vi så uteliggere som sov under aviser i portrom. Vi så gatebarn som svevde mellom liv og død etter overdoser. Sjølv vi, som hadde blitt herda gjennom å jobbe med gatebarn og stoffmisbrukere i flere år, ble nedslåtte og deprimerte av den nøden som møtte oss uinnpakka og naken.

To verdner

Det er langt fra middager med dronning Margrethe til livet som gatebarn eller stoffmisbruker. Det er langt fra Byrådetts sfærer og virkelighet til den nøden og fornedrelsen som rammer folk i Oslos bakgater. For Byrådet teller ikke denne virkeligheten, den er likegyldig for dem. Den angår dem ikke. Det er ikke så rart. Byrådet er vestkantens regjering, gatebarna kommer fra byens øst, fra familier med dårlig råd og vanskelige sosiale kår. I Byrådetts og vestkantens miljøer fins det alltid en økonomisk mulighet for å dysse ned familiære skandaler og kjøpe seg ut av dem. De som lever på gata har ikke noe valg eller mulighet utenom gatelivet.

Tre muligheter for livslinje

Under vår undersøkelse fant vi ut at gatebarn og stoffmisbrukere har 3 mulige livslinjer. Den ene er at de får en tidlig død på grunn av overdoser, ulykker som følge av rus eller aids. Den andre er at de havner i fengsel fordi gatelivet nødvendigvis fører til en del kriminalitet. Og den tredje er at de får behandlingstilbud. De nedskjæringene vi er vitne til nå, vil uten tvil føre til at flere gatebarn og stoffmisbrukere havner bak lås og slå eller under seks fot jord.

Da vi ga ut boka vår i fjor var det altfor få tilbud til gatebarn. De oppholdt seg på gata i årevis uten å få hjelp. Nå vil Byrådet skjære ned på et tilbud som i utgangspunktet er elendig. Norge ligger på bann i Norden når det gjelder hjelpetilbud for barn og ungdom. Det eneste området vi topper statistikken er på antall barn og unge i fengsel. Det er flere enn oss som ser det urimelige i at gatebarn som Ellen skal straffes for sin vanskelige oppvekst. Et paradoks i denne sammenhengen er at en fengselsplass som regel er dyrere enn en behandlingsplass.

To slags folk

Samfunnsmessig sett må det være noe gærnt her i landet når folk kan tjene seg søkkrike på milliardsluket Norges Bank og kjøpe seg hest til 13 millioner, mens stuejenta på SAS-hotellet med årsinntekt på 100 000 får beskjed om at hun har levd over evne og gatebarn blir gåede på gata uten hjelp.

"Det gjelder livet mitt" skriver en kvinnelig beboer ved Enga Gård i et innlegg om Byrådets nedskjæringer i Dagbladet. Hun har vært på et møte med Byrådspolitikere, som hele tida snakket om penger, om økonomi. Ingen av dem stilte spørsmål om hvor mye et menneske er verdt. Og det er her vi er ved kjerna i hvorfor gatebarn eller stoffmisbrukere ikke får hjelp, nemlig toppolitikernes menneskesyn.

Samme dag som Byrådets budsjett-kutt ble offentliggjort var det en diskusjon om nedskjæringene i Østlandssendinga. I den diskusjonen uttalte Byrådets finansminister Michael Tetzschner følgende: "Vi ville ikke la nedskjæringene bli en belastning for byens befolkning". Klarene enn dette kan det ikke sies at det fins to slags folk i Oslo. Det han mente var sjølsagt at den såkalt produktive delen av befolkninga ikke skulle rammes, mens de som faller utenfor og blir gatebarn, stoffmisbrukere, prostituerte, opptar plass på gamlehjem, trenger bostøtte eller sosialhjelp, bare er minussider i det økonomiske regnskapet. Folk er verdt noe så lenge de innbringer kroner og ører i kassa. Når de faller utenfor og trenger hjelp på en eller annen måte, blir de verdiløse, en plage, for flertallet av Oslos politikere. Da blir de ikke lenger regna som en del av byens befolkning, sett fra Byrådets side.

Det er ikke vanskelig å karakterisere dette som et kynisk menneskesyn. så lenge Byrådet ser på folk som ramler utenfor som mennesker uten verdi, har de heller ingen ønsker i å investere noe i dem. Derfor blir det viktigere for Byrådet å bygge en prektig Byhall til 6-700 millioner, bruke 120 millioner på oppussing av deres eget hus - Rådhuset, spandere middag på byens borgerskap til ære for dronning Margrethe, spise for 42 000 kroner under hvert bystyremøte, bevilge seg sjøl lønninger som ligger langt over stortingsrepresentantenes og innføre pensjonsordninger for heltidspolitikere som sikrer dem gull og grønne skoger på livstid.

Tiltak i løse lufta

Etter at det ble kjent at stoffmisbrukere er en av høyrisikogruppene i forhold til aids, har ikke Oslo opprettet et eneste nytt, langsiktig tilbud for gatebarn. Det er heller ikke noe nytt på planleggingsstadiet. For stoffmisbrukere over 18 år har det tilsynelatende vært en plan, men i de byråkratiske systemene er som kjent planer til for å legges i skuffer til nedstøving.

I 1986 fikk Oslo 10 millioner kroner til bruk for stoffmisbrukertiltak i kampen mot aids. I februar 1987 kom det en forespørsel fra Sentralrådet for narkotikaproblemer om hva pengene var brukt til. Svaret de fikk fra Oslo kommune gikk ut på at det var oppretta 5 nye behandlingssplasser. Hvor resten av pengene har tatt veien er et åpent spørsmål.

Den 22. oktober 1986 vedtok Oslo bystyre å opprette over 100 nye behandlingssplasser for stoffmisbrukere. RV foreslo at det ble satt en tidsfrist for når tiltakene skulle være gjennomført. Forslaget ble nedstemt mot RVs to stemmer.

I august 87 ble et nesten likelydende forslag om 100 nye behandlingssplasser vedtatt på nytt uten at et eneste av de tiltakene som var vedtatt året før var satt i verk. RV foreslo på nytt en tidsfrist. Nedstemt mot RVs to stemmer. I dag er ca. 30 av de planlagte behandlingssplassene i bruk. Men hvor mange av dem som vil overleve Byrådets massakre er usikkert.

En hullete barnevernslov

I Norge er det vedtatt i lovs form gjennom Barnevernsloven at unger eller ungdom som faller utenfor skal ha rett til spesiell beskyttelse, hjelp og behandling. Denne loven blir brutt daglig her i byen. For et par måneder sida var det f.eks. over 100 alvorlige barnevernssaker som var dytta ned i skuffer fordi barnevernet eller sosialkontorene ikke hadde kapasitet til å undersøke dem. I vinter leste vi i hovedstadsavisene at barnevernet var i full oppløsning. Bedre er det ikke nå. I løpet av de siste månedene har ansatte i barnevernet forsvunnet fra etaten som rottene fra det synkende skipet. Ikke minst har dette sin bakgrunn i at ingen ansatte har fått beskjed om hvor de skal jobbe etter bydelsreformen. I denne prekære situasjonen svarer Byrådet med ansettelsesstopp. Det vil bety at intensjonene fra Barnevernsloven blir helt illusorisk for en del av barnevernets barn.

En tragedie

Byrådets forslag til budsjettkutt er en tragedie for barnevernets barn, gatebarn og stoffmisbrukere. Noen av konsekvensene blir:

- Færre tilbud for barn og ungdom i barne- og ungdomshjem (budsjettene til barne- og ungdomshjemmene blir beskåret med 14 prosent. I tillegg nedlegges noen psykiatriske behandlingstilbud).
- Økt bemanningskrise i institusjonsomsorgen p.g.a. ansettelsesstopp (Ei krise som allerede var stor før budsjettnedskjæringene)
- 400 ungdommer og voksne som blir rammet av nedlegging av sysselsettingstiltak
- Hundrevis av gatebarn og stoffmisbrukere som mister nåværende eller planlagte behandlingssplasser

Dette vil gi:

- Færre utsatte grupper og enkeltpersoner som får muligheten til å leve et menneskeverdig liv
- Flere barn, ungdommer og voksne som lever på gata
- Færre barn og ungdommer som får den beskyttelsen de har krav på gjennom barnevernsloven
- Flere som dør av overdoser, ulykker eller aids
- Flere barn og ungdommer i fengsel
- Hardere miljø i bydelene og Oslo sentrum
- Økt kriminalitet og prostitusjon - Økt HIV/AIDS-fare
- Økt slum og storbyproblemer

Er det en slik by vi ønsker?

NEDLEGGING AV SYSSELSETTINGSKONTORET BETYR KRIG

- av *Tor Bach* -

Rundt 1982 - med Skippergata-okkupasjoner, natt til 1.mai-opptøyer og andre "pøbelstreker" - oppretta kommunen sysselsettingstiltak. Den 16. juni 1983 ble det vedtatt å opprette et midlertidig sysselsettingskontor. Sysselsettingskontoret inngikk som en del av et tre-hua troll som kan oppsummeres slik: Ungdommen bråker, vi må dempe bråket, usynliggjøre og absorbere opprøret. De tre huene til trollet ble derfor hetende: Arbeid - Fritid - Bolig. Man fikk Ungjobb, Straksbo og Ungdomskulturhuset i Pilestredet 30 c (Blitz). På Blitz tok brukerne sjøl styringa og avviste enhver kommunal kontroll. Dette var en strek i regninga for Svelland & co., og ungdomskulturhuset har da også - som det opprørscenteret det har vært, blitt utsatt for utallige nedleggingsforsøk fra kommunens side.

Etterhvert har Sysselsettingskontoret fått status som egen etat, og har fått langt flere funksjoner enn å kule ned ungdommelige bråkmakere. I 1987 var i alt 1 200 mennesker innom de forskjellige tiltakene som kontoret driver, alene eller i samarbeid med arbeidskontoret. Litt nærmeren om kontorets målsetting og hvilke grupper som berøres av virksomheten:

Når det gjelder målgrupper deler Sysselsettingskontoret dem inn i følgende to hovedkategorier: 1) "Ungdom som pga. lav alder og manglende formelle kvalifikasjoner ikke får innpass på arbeidsmarkedet". Disse rekrutteres i samarbeid med skoleverk, arbeidsformidling, sosialkontoret og rett fra gata. 2) "Ungdom som pga. sin adferd er dårlig tilpasset arbeidsmarkedets krav til arbeidskraft". Denne gruppa rekrutteres i stor grad fra sosialkontorer og institusjoner.

Sysselsettingskontoret har hatt forskjellige prosjekter gående. En beskrivelse:

UNGJOBB: Omfatter ca. 200 årsverk (659 personer inne totalt i 87). Ungjobb tilbyr normalt arbeid til tariffmessig lønn og er det tiltaket som bl.a. tar inn folk fra miljøet rundt Blitz. Ungjobb har folk utplassert på nærradioer, kulturelle institusjoner og hos organisasjoner. Cafe Blitz og Arbeidsløses cafe har også fått sine ansatte gjennom Ungjobb.

SYSAM: Er et samarbeidsprosjekt mellom sysselsettingskontoret og sosialen. Det går ut på at folk skal tilbys meningsfylt og lønna arbeid, som et alternativ til passiv sosialhjelp. Sysam har et budsjett på 50 årsverk, 88 personer var inne totalt i 1987. Forøvrig fungerer Sysam omtrent på samme måte som Ungjobb.

ATO: Arbeidstrening i Oslo. ATO har 40 folk inne og er et samarbeidsprosjekt mellom arbeidskontoret og sysselsettinga. ATO gir tilbud til tidligere kriminelle og til stoffmisbrukere under rehabilitering. ATO var tenkt utvida til 80 plasser...

HVPU-gruppa: (HVPU - helsevern for psykisk utviklingshemmede). Sysselsettingskontoret har drevet et pilotprosjekt hvor 40 psykisk utviklingshemmede har utført ordinært arbeid til ordinær lønn. Et jævla viktig prosjekt sett i forhold til den passive "grønnsaks-tilværelsen" som mange i denne gruppa normalt blir avspist med.

Byrådet ønsker altså å legge ned Sysselsettingskontoret, en etat som betyr jævla mye for mange av de svakeste gruppene i byen. Sosialpolitisk er dette en svinestrek av de helt store. Folk som har basert hele tilværelsen på den lønna dem får og den støtta dem får gjennom syslinga står plutselig på bar bakke. Hvordan betaler man husleie når man ikke har jobb ? Hvordan kjøper man mat ? Hvordan får man råd til offentlig transport ? Hvordan mener Byrådet at folk skal klare seg ? På sosialhjelp ? Sosialen skal faktisk stramme inn med 30 millioner... Sysselsettingskontoret opplyser at ca. 1 100 av de 1 200 som er inne i løpet av et år vil ha sosialhjelp som eneste alternativ hvis sysselsettinga legges ned. Ønsker Byrådet 1 100 nye sosialklienter ? Ønsker Byrådet flere folk med stoffproblemer ? Mer snyting på trikken ? Flere tjuverier, ran og innbrudd ? Det blir de sosiale konsekvensene av ei nedlegging. I tillegg kommer selvfølgelig større arbeidsbyrde for sosial-

kontorene, og som en følge av det; dårligere service og større vilkårlighet i behandlingen av folk og mindre rettssikkerhet.

Samfunnsøkonomisk er ei nedlegging av Sysselsettingskontoret høl i hue. På den ene sida: Folk jobber, skaper verdier og betaler skatt, husleie osv. På den andre sida: 1 100 nye passive sosialhjelpsmottagere. Store utbetalinger over kommunens budsjetter i direkte sosialhjelp. Utgifter til saksbehandling. Større belastning på rusmiddelomsorg, fengselsvesen og politi. Større tap for kollektivtransport. Forsikringssekselskaperne taper på økt kriminalitet. Hva koster det å ha et menneske i fengsel? Hva koster det å ha et menneske i jobb? Kan ikke Byrådet regne, eller planlegger de en storstilt interneringsaksjon på Bjørnøya? Det ville jo være helt i tråd med FrP sitt menneskesyn.

Ungdomspolitisk er ei nedlegging av sysselsettinga en krigserklæring, det vil sette Oslo tilbake til ei tid med gatekamper, okkupasjoner og sosial uro. Det gjør ikke akkurat saken bedre at politikerne ønsker å legge ned Blitz.

Kort oppsummert kan man si at nedlegging av Sysselsettingskontoret vil bety en økonomisk og sosial katastrofe for den enkelte sysselsatte. Det er sosialpolitisk idioti og samfunnsøkonomisk ulønnsomt. Nedlegginga av Blitz og sysselsettinga er en krigserklæring mot ungdommen, og vil føre til gatekamper av en type som gjør slaget foran Rådhuset 12. juni i år til barnemat. Ønsker Byrådet å møte dette med et enda mer opprusta politi? Eller regner dem kanskje med at mange nok folk går til grunne, slik at opprøret vil daue ut av seg sjøl?

(Kilder: Årsberetning for Sysselsettingskontoret 1987, samtaler med ansatte på Sysselsettingskontoret og Ungdomskontoret, 2 1/2 års erfaring som sysselsatt på Arbeidsløses cafe)

SLIK RAMMER BYRÅDSPAKKA DEG OG MEG OG UNGA VÅRE

Om angrepene på kvinnfolk, ungdom, funksjonshemmede, kommuneansatte, trikkebrukere og mange andre

- av Espen Mathisen -

Byrådets nedskjæringspakka har en ekstremt usosial profil fordi så mange tilbud for alkoholikere, gatebarn, sprøytenarkomane osv. skal legges ned. Derfor er det lett for toppolitikere å skjule at pakka også inneholder kraftige angrep på andre grupper. Dette avsnittet handler om en del forslag om reduksjoner og nedlegginger av tiltak som folk flest har bruk for hver eneste dag.

Hardt angrep mot kvinner

Kvinner - og alenemødre spesielt - har aldri vært særlig prioritert av Høyre og Fremskrittspartiet. Bystyregruppene deres er dominert av mannfolk, og Høyrebyrådets budsjettforslag bærer da også bud om gubbepolitikk og harde angrep mot kvinnfolk.

Barnehager er viktig for at kvinner skal ha muligheten til å komme ut i arbeidsliv og oppnå økonomisk sjølstendighet. Barnehagene er dessuten kvinnedominerte arbeidsplasser. Byrådet har nå foreslått full investeringsstopp i kommunen. Det betyr at kommunen ikke vil bygge flere kommunale barnehager i år. Svelland vil ikke engang gi kommunal lånegaranti til private barnehage-prosjekter, slik at dem heller ikke kan gjennomføres. Opprinnelig var det meninga at det skulle bygges 9 nye kommunale barnehager i Oslo i 1988.

Ordninga med friplass i barnehagene skal dessuten opphøre. Alle -sjø om de tjener veldig lite eller har store utgifter - skal betale. Minstesatsen i de kommunale barnehagene er i dag 1 180 kroner. Betaling for mat til ungene kommer i tillegg. Også fritidshjemma skal avvikle ordninga med friplasser. De som rammes hardest av disse forslaga er alenemødre, fordi de har bare en (kvinne)inntekt eller trygd.

Videre foreslår Byrådet at det kommunale boligtilskuddet endres slik at enslige mødre med overgangsstonad ikke lenger skal omfattes av tilskuddsordninga. Med dette håper kommunen å spare inn 24 millioner kroner i året.

Andre kvinnfolk-dominerte yrkesgrupper er sjukepleierne og ansatte i helsevesenet. Her foreslår Byrådet drastiske reduksjoner: - 144 stillinger i Helserådet skal fjernes før etaten desentraliseres. Disse stillingene er ikke leger. Besparelse: 28,8 millioner i året. - 1 sjukepleierstilling på hver sjukehjemspost i hele byen skal legges ned. Kommunen sparer 40 millioner i året.

Sosialistiske legers klinikk - som hvert år tar i mot over 4 000 henvendelser, for det meste fra unge jenter - foreslås også lagt ned. Dette betyr mindre mulighet til prevensjonsveiledning og smitteforebyggende hjelp.

Politikk for rike pappagutter

I mange år har det vært kjepphest for FrP å skjære ned på bevilgningene til tiltak for barn og ungdom. I forhandlinger med Byrådet har Carl I. Hagens gutter nå fått gjennomslag: Svellands nedskjæringspakke betyr:

- Kommunens egne tiltak for ungdom skal reduseres med 33 prosent
- Bevilgningene til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner skal reduseres med ca. 50 prosent.

- Grunnskolen får ei nedskjæring med 14 millioner kr i år
- Videregående får ei nedskjæring på 10,5 millioner
- Idrettslag og korps må betale husleie for bruk av skolelokaler
- Offentlig tannbehandling av barn og unge legges ned og privatiseres

Mange av de 7 000 ungdommene som benytter fritidsklubbene står i fare for å miste sitt tilbud. Ungdomskulturhuset Blitz mister også bevilgningen, og Ungdomsinformasjonen skal legges ned. De frivillige organisasjonene omfatter 22 000 av hovedstadens unge.

Fritidsklubbene driver i dag med et vidt spekter av aktiviteter. Om den foreslåtte reduksjon skriver ansatte ved Ungdomskontoret:

"Gjennomføring av Byrådets forslag vil rive grunnlaget bort fra fritidsklubbene i Oslo. De negative konsekvensene blir verst dersom reduksjonen gjennomføres ved flate kutt. Dette vil redusere driftsmulighetene ved alle fritidsklubber til det meningsløse."

Det mest sannsynlige er at 7-8 klubber blir stengt, slik at de resterende kan drive som før.

Ungdomsinformasjonen hadde i 1987 19 000 besøk. Informasjonsfeltene er boligetablering, arbeidsmarkedet, utdanning, helse- og sosialtjenester, fritids- og kulturspørsmål. Ungdomskontoret skriver i et brev til bystyret at nedleggelse nå kommer på et meget uheldig tidspunkt. I dagens bolig- og arbeidsmarked er Ungdomsinformasjonen for mange i etableringsfasen helt nødvendig.

På grunnskolebudsjettet skal det spares 14 millioner kroner bare i år, samtidig som Byrådet vil at dette skal være varige kutt. Det området som rammes sterkest er den fremmedspråklige undervisningen som skal tilbake til 1987-nivå, til tross for at antall fremmedspråklige elever har økt. Skolesjef Steinar Riksåsen har forlenget innført ansettelsesstopp for mormållærere, til tross for at Bystyret ennå ikke har vedtatt noe om ansettelsesstopp i kommunen. Det skjer først 22. juni (bekreftet i brev av 25.5.88 fra Skolesjefens kontor til Skolenes landsforbund).

Det foreslåtte kuttet i den videregående skolen betyr at 50 klasser må legges ned fra høsten. For å være imøtekomende mot Byrådet, har Skolesjefen allerede gått i gang med å gi pålegg om å annullere allerede fullført opptak i god tid før forslaget er vedtatt.

Den offentlige tannhelsetjenesten gir bl.a. tilbud om tannbehandling for prioriterte grupper, bl.a. alle i alderen 0-18 år. Tannhelsetjenes-

Bildet er fra "Hegdehaugens daghjem" fra en gang rundt århundreskiftet. Byrådsforslaget om stopp i utbygginga av barnehager, kommunal ansettelsesstopp og oppheving av ordninga med friplasser er i praksis å skru klokka tilbake. 8 000 unger står i kø for å få plass i barnehage. I de barnehagene som er, lider mange avdelinger av mangel på personell. Dette fører bl.a. til at 20 avdelinger må holdes stengt.

ten foreslås nå nedlagt som egen etat. Med dette vil Svelland & co. at kommunen skal spare 7,5 millioner kroner i år og 20 millioner på årsbasis.

- Det er lite trolig at Oslo kommune vil vinne noe økonomisk ved en eventuell privatisering, hvis tilbudet til de mest utsatte og trengende gruppene skal opprettholdes, uttaler Den norske Tannlegeforening. Regninga må betales av kommunen uansett, dersom virksomheten skal opprettholdes på dagens nivå.

Det Byrådet og FrP regner med, er med andre ord at ressursvake grupper skal falle fra når tannhelsetjenestene skal privatiseres.

Byrådsforslaget til revidert 88-budsjett er et slag i ansiktet på vanlig ungdom. Hvis det går som Svelland og Myhre vil, så skal idretts- og kulturaktiviteter forbeholdes unger og ungdom med foreldre som har råd til å betale det som "moroa" koster.

108 % prisøkning og færre turer for 26 000 funksjonshemmede

For å spare inn 40 millioner kroner har Byrådet foreslått solide innskrenkinger i TT-tjenesten, som er kommunens transporttilbud for funksjonshemmede. Kuttet skal skje slik: Gjennføring av kvoteordning med 96 turer i året, dvs. 4 turer i måneden, heving av egenandelen fra 12 til 25 kroner og en strammere vurdering av kriteriene for bruk av tjenesten.

En reduksjon og fordyring av tjenesten vil automatisk ha følgende samfunnmessige konsekvenser:

- Økt press på institusjonene, da brukerne ikke lenger vil være i stand til å klare seg i eget hjem.
- Økt press på hjemmehjelpene og -sjukepleierne som følge av reduserte muligheter til selv å utføre innkjøp, bankbesøk, besøk hos frisør, fotpleie osv.
- økt press på sosialkontorene som følge av den økonomiske merbelastningen økt egenandel medfører
- Økt press på sykehusene som følge av helsemessige skader

For den enkelte bruker er forslaget et realt lyskespark. Tenk deg sjøl inn i en situasjon der du kun fikk anledning til å slippe ut en gang i uka, der du ikke hadde ordning med klippe- eller månedskort på T-banen og måtte betale 25 kroner for hver tur.

Dyrere trikk, færre ruter og oppsigelser i Sporveien ?

Dette kan bli konsekvensen dersom Byrådet når fram med sitt pålegg om at Oslo Sporveier skal spare 84 millioner kroner i år. Sporveien sliter fra før bl.a. med et underskudd på 41 millioner kroner fra tidligere.

I et intervju med Arbeiderbladet 15. juni sier Sporveisdirektør Knut Skuland at dersom Byrådsforslaget skal gjennomføres fullt ut, betyr det at 500 ansatte må sies opp og at takstene økes med 5 prosent. Alternativet er en storstilt nedlegging av ruter.

Ansettelsesstopp og oppsigelser

Byrådet har også foreslått en ansettelsestopp i kommunen og kommunale bedrifter fra 22. juni og ut året. Med dette skal det spares 240 millioner kroner. Ansettelsesstoppen skal kombineres med en strengere bruk av overtid og ekstrahjelp. Det skal imidlertid være mulig å søke dispensasjon fra ansettelsesstoppen. Dersom stoppen hadde vært gjennomført 100 prosent, ville besparelsen vært 3/4 milliard kroner. Dette må kommuneansatte og fagforeningene deres være oppmerksomme på. Dispensasjonssøknad må sendes dersom det viser seg at ansettelsesstoppen er til hinder for ordinær aktivitet og gjennomføring av aktiviteplaner.

I tillegg til ansettelsesstoppen prøver Byrådet seg med flere utspill mot de kommuneansatte som kan ende i oppsigelser. Bl.a. foreslås hele Tannhelsetjenesten nedlagt, nesten 150 stillinger i helserådet fjerna, stillinger på sjukehjemspostene radert bort, legestillinger nedlagt osv. Dessuten foreslås det at en rekke kommunale tjenester skal settes bort på "anbud", dvs. privatiseres. Det gjelder f.eks. Renholdsverkets oppgaver, renhold på sjukehus, drift av de kommunale badene osv.

BYRÅDETS BOLIGPAKKE - MER SIRCUS OG MINDRE BRØD

- av Toril Paulsen -

Boligkrisa i Oslo er ingen nyhet. Byrådet, byutviklingskomiteen og bystyret har uttallige ganger snakket seg glødene varme om alle de fantastiske tiltaka de vil sette i verk for å løse problemene. De vil gjøre det gjennom byfornyelse, fortetting i indre by, bygging av utleieboli-ger osv. Store fine ord. Men under overflata på vedtakene ligger et nytt lag konflikter og problemer som ikke trekkes fram i bystyrets sircusmø-ter. Hva mener boligbyråd Østen med "billige utleieboli-ger" for ung-dom, når han samtidig roper høyt hurra for riving av nøyaktig det samme i byfornyelsesområdene? Og hva mener bystyret egentlig når de snak-ker om finansieringskrisa i byfornyelsen og boligbygginga, når de nå vil spare 34 millioner på boligtilskudd, sette krav til sosialhjelpsmottake-re om flytting til "billigere" bolig, skjære ned på tilskudd til byfornyel-sen og øke husleia for alle kommunale leietagere?

Det ekstreme med denne og andre budsjettrevisjoner er at den - også når det gjelder bolig - rammer de som har minst fra før.

Salg av kommunale boliger og boligandeler

Byrådet foreslår økt salg av kommunale eiendommer. Dette gjelder både næringstomter som er festa bort (leid ut) og kommunale boliger. Budsjettet for 1988 innebærer salg for 449 millioner. Dette vil de nå øke med 40 millioner, og vil seinere utvide med salg for 500 millioner utover budsjettet. Dette for å nedbetale kommunens gjeld og dermed senke renteutgiftene. Men det dukker opp bivirkninger av dette. F.eks. sier Eiendomsetaten (som idag står for alle kommunale kjøp og salg) at de mangler kapasitet, og allerede ligger etter med salg for 100 millioner (av de nevnte 449 millioner). Byrådet foreslår derfor å gå over til å bruke private meglerfirmaer - nok en åpning for privatisering, og en kostnadsøkning for kjøper. Og kjøperne er både næringsdrivende, borettslag og enkeltbeboere.

I byfornyelsen hender det at kommunen går til innkjøp av borettslagsleiligheter og andelsleiligheter som de så leier ut til folk som må flytte pga. riving og rehabilitering, og folk som ikke har mulighet til sjøl å kjøpe leiligheten (f.eks. pensjonister, enslige mødre, uføre og andre på trygd). Disse leilighetene vil Byrådet nå selge til de som bor i dem. Men Byrådet sier ingenting om hvordan disse menneskene skal klare å betale innskudd/andel.

I noen tilfeller - forøvrig altfor få - benytter kommunen sin forkjøpsrett når en leiegård skal selges. Kommunen selger så videre til beboerne i borettslag. Men mange borettslag har store problemer med å få husbanklån eller private lån til dette, og sitter dermed i gjeld til kommunen. Denne gjelda vil Byrådet nå drive inn, uten at Byrådet stiller krav til staten om større og bedre husbankfinansiering.

Mindre sosialhjelp til boutgifter

Med de vanvittige boligpriser vi har i Oslo, blir stadig flere husstander avhengige av sosialhjelp for å klare utgiftene. Dette gjelder ikke bare tradisjonelt "vanskeligstilte" grupper, men også folk med alminnelig inntekter. Her vil Byrådet nå skjære ned, og det gjør de på denne måten:

- Det settes "tak" på boutgifter. Dette betyr at folk ikke får støtte til boutgifter som går utover visse satser. Eller med andre ord, folk som ikke har muligheter til rimelige lån, ikke har flaks og får tak i en rimelig leilighet, eller folk som ikke har sjanse til å kjøpe i det hele tatt men må leie dyrt - alle disse vil få beskjed om at de bor for dyrt, og får bare dekket en del av boutgiftene.
- Det kan fra sosialkontoret framsettes krav om flytting til "rimeligere" bolig. Tenk deg en enslig forsørger med to barn som blir sittende i den "store og dyre" leiligheten familien har bodd sammen i før

skilsmisse e.l. Denne forsørgeren kan altså bli bedt om å finne seg et billigere sted å bo, uavhengig av sted. Uten tanke på konsekvensene for unga m.h.t. skole/barnehage, avstand til den andre forelderen osv. Og hvordan har Byrådet tenkt at disse "rimelige" boligene plutselig skal dukke opp her i byen?

- Sosialkontoret kan stille krav om utleie av del av bolig. Nok en gang - hvem rammer dette? Skal Svelland sjøl bli tvunget til å leie ut kjeller'n sin for en rimelig penge til en enslig mor, eller skal familien på Furuset leie ut det 4. rommet til en fattig student? Er dette funnet på for bedre å utnytte boligkapasiteten totalt (enkelte steder i byen er boligene noe større enn andre steder), eller er det for at de små skal tvinges til å ta fra hverandre?
- I tillegg til de innstramminger som går direkte på bo-utgifter, vil Byrådet stramme inn på vanlig sosialhjelp til livsopphold og alle tilleggsytelser. Dette vil ramme folk som vanligvis klarer seg økonomisk med et skrik, men som i enkelte perioder trenger noe tilskudd. Nye byfornyelsesområder vil rammes akutt, fordi boutgiftene stiger brått og drastisk i forhold til hva vi er vant til å leve med.

Skoler som kommunale hospits

Her skal Byrådet spare 15 millioner. Plutselig har det gått opp for Byrådsleder Svelland at kommunen betaler for dyrt for de private hospitsene, enten ved leie av hele hospitser, eller ved rekvisisjoner til enkeltpersoner fra sosialkontorene. RVs bystyregruppe har ved flere anledninger avdekket kommunens sløsing av sosialmidler som går rett i private hospitsspekulanter lomme, uten at Byrådet/bystyret har reagert med praktiske tiltak.

Metodene for sparinga er å ta i bruk tomme skolelokaler og andre nedlagte institusjoner. Dessuten skal mannsherberget Kroghen "utnyttet fullt ut, til planlagt salg er realisert". Med andre ord skal hospitsklienter bli herbergister - eller skyves ut til et om mulig enda dårligere tilbud enn hospits. I tillegg skal institusjoner under rehabiliteringskontoret legges ned, og lokalene benyttes til hospits. I praksis er også dette å ta et tilbud fra en trengende gruppe, og gi et dårligere tilbud til en annen trengende gruppe.

På lang sikt vil Byrådet løse problemet ved å bygge enkle boliger på kommunale tomter. Spørsmålet blir: Hvilke tomter når kommunen har solgt det meste? Hvorfor bygge nye "lavstandardboliger" med den ene hånda, og samtidig rive nøyaktig det samme med den andre hånda?

Ny kommunal avgift innføres

Eiendomsetaten skal sammen med boligetatens tomteavdeling legges

under kontoret for næringslivet, nok en variant av privatisering av kommunal virksomhet. Eiendomsetaten står for det meste av kommunalt kjøp og salg. Denne skal etter Byrådets mening skaffe seg større inntekter, ved å ta 2 % godtgjørelse ved kjøp og salg. I praksis en ny avgift for kjøper som i dag er leieboer i kommunal leilighet.

Boligtilskudd reduseres - mindre til pensjonister m.fl.

Kommunalt boligtilskudd gis i Oslo til personer som lever av folketrygd. Pensjonister, uføre, enslige forsørgere osv. Til nå har regelen vært at disse selv skal betale en egenandel på 13 % av den trygda de får. Byrådet foreslår nå å øke egenandelen til 15 % for å spare 4 millioner i 1988.

Et eksempel på hva dette betyr: Om du mottar folketrygdas grunnbeløp på ca kr. 46 000.-, vil din egenandel øke fra 492,- pr. mnd. til kr. 567,- pr. mnd. Eller du vil få 900,- mindre å leve for i året. Og denne egenandelen øker for hver krone du får i forskjellige tillegg. Byrådet foreslår også at enslige forsørgere på overgangsstønad skal miste all sin rett til kommunalt boligtilskudd. Det ryktes at ikke hele Høyres bystyregruppe er enig i dette og at den muligens vil stemme imot dette forslaget i bystyret. Et typisk eksempel på at Byrådet legger fram det mest ekstreme forslaget, slik at Høyre og Frp i bystyret kan få gleden av å "gi tilbake" småpengene til de svakeste. Sånt tar seg godt ut i pressa!

Dyrere "Albertlån"

"Oslo-ungdommens pappa" - som Albert Nordengen liker å kalle seg - har fått sitt navn på en ny ordning med lån til førstegangsetablerende og ungdom under 35 år. Dette foregår ved at kommunen låner penger av ABC-bank til 12 og 13 % rente, og låner videre til ungdom til de samme renter som Husbanken. Oslo kommune subsidierer mellomlegget. Men nå synes Byrådet dette blir for dyrt, og foreslår derfor at låntakerne betaler 1% mer av de subsidierte rentene. Byrådet sparer kroner, ungdommen betaler dem og ABC-bank får sin profit!

Økt husleie

Alle kommunale utleieboliger, kontorer, forretninger og kjøpesentra vil få en leieøkning på 10% etter Byrådets forslag. For boliger betyr dette en inntektsøkning for kommunen på 7 millioner kroner i året.

Tenk deg at du er en enslig forsørger med overgangsstønad på 46 000 pr. år. Du bor i en Ungbo-leilighet med husleie på 1000 kroner i måneden. Dette vil Byrådet nå ta fra deg:

De kommunale boligtilskuddet øker egenandelen fra 13 til 15 prosent, eller fra 492 til 567 kroner pr. måned. Så vil Byrådet øke din husleie fra

kr. 1000 pr. mnd. til 1100. Kommunen øker sin inntekt med kr. 100,- pr. mnd. Av dette betaler du selv 75 kroner mer i egenandel. Kommunen betaler resten til kommunen, dvs. 25 kroner. Flotte saker !

DE PRIVILIGERTE I OSLO

av *Espen Mathisen*

De som ikke skal betale underskuddene i Oslobudsjettet, er etter Byrådets og Fremskrittspartiets mening de rike i denne byen. Kommuneregnskapet skal i balanse ved hjelp av nedskjæring på utgifter til tiltak for de mest hjelpetrengende og tilbudet til folk flest.

Pampene

Blant de rike som ikke skal betale, er toppolitikerne sjøl. Det er omlag 50 mennesker i Oslo rådhus som er levebrødspolitikere. Ingen av dem har lønninger under 211 000 kroner (gruppeseekretærlønn), mens for de best gasjerte er det oppretta egne spesiallønnsstrinn. Det dreier seg bl.a. om ordfører og byrådsleder som i lønnsstrinn 52 håver inn 373 036 kroner i året. Det er ikke foreslått å gjøre noe med disse lønningene, som ligger skyhøgt over det som f.eks. stortingsrepresentanter har.

Administrasjonsutvalget - som består av Albert Nordengen, Peter N. Myhre, Sveinung Lunde og Rune Gerhardsen - har heller ikke våga å behandle et forslag fra RV om at bystyremiddagene legges om. Slik som det er i dag har kommunen avtale med SAS Catering som gir bedriften monopol på levering av mat til rådhuset til en dyr penge. Bystyremiddagene koster i dag 42 000 kroner pr. møte.

Bystyremiddagene er bare en av mange frynsegoder som Oslo-politikerne nyter godt av. Da ordføreren i Milano var på besøk i Oslo to og en halv dag i begynnelsen av mai, så ble det f.eks. spist, drukket, reist og festa for tilsammen 38 000 kroner. Bare kjøreturen fra Fornebu til Grand Hotel, der den italienske gjesten bodde, kom på 775 kr. En tur i baren på hotellet samme kvelden i hop med Albert Nordengen kom på drøye 1 600. Dagen etterpå dro bl.a. Milano-ordføreren og hans norske verter til Sundvollen hotell i leid bil fra Bislet Bilutleie. Turen kosta 2 500 kr. Vel framme åt man og drakk for over 8 938 kr. 3 584 kroner av denne utgiften var sprit.

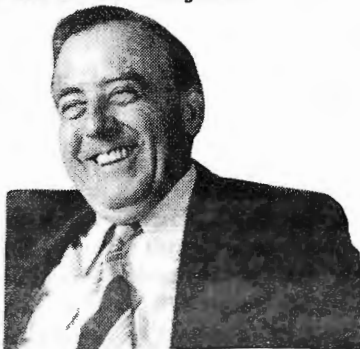
Hverken dette besøket, middagen for dronning av Margrethe og omlag 300 andre borgere i Rådhuset 12. juni (en halv million kroner), Bygningsrådets heisatur til Tyrifjorden turisthotell med Peter N. Myhre i spissen (kostnad ca. 38 000 kr) eller Oslo Høyres framvisning av et lysbildeprogram på et pensjonisttreff i Høyres Hus Oslo (til en vanvitlig høg pris, 18 000 kr) er det bevilget penger for av bystyret eller

noe annet folkevalgt organ. Kontoen som disse regningene skal betales over er tom, og kan først få tilført "friske" penger etter at bystyret gjør solide øksehugg i sosialbudsjettet den 22. juni. Men med ordføreren og varaordføreren signaturer på kvitteringene ordner det seg nok.

De rike og skattene

En annen måte å øke kommuneinntektene på, er å skattlegge de rike. Men Høyre og Fremskrittspartiet har allerede varslet at skjerping av eiendomskatt på næringseiendommer og eiendommer med boliger av høy standard ikke kommer på tale. De velger å tviholde på det gamle takstgrunnlaget og skattepromillen til tross for at det er brukt titalls millioner av kroner på omtaksering av eiendommene i kommunen de siste åra.

Skattemyndighetene sjøl mener videre at næringslivet snyter skatt for mellom 3 og 4 milliarder kroner hvert år bare i Oslo. Det er altså store muligheter for kommunen å dra inn inntekter ved å styrke skattekontrollen. Men Høyre og Fremskrittspartiet veit hvem de skal beskytte. Med nebb og klør har de motsatt seg at kontrollavdelingen ved kommunens kemnerkontor styrkes og at kommunen forskotterer stillinger til ligningskontoret for å drive inn disse pengene. Det fins heller ikke spor av slike forslag i Byrådets budsjettframlegg i forbindelse av revisjonen av 88-budsjettet.

Ordfører Albert Nordengen (i.v.) og byrådsleder Hans Svelland. Tjener bra og spiser godt. Ingen forslag om reduksjoner for seg sjøl.

Den rike staten

En annen velstående institusjon er Den norske Staten, som for tida ledes av Gro Harlem Brundtland. Overføringene fra staten er en av kommunens viktigste inntekter. De siste åra har overføringene til kommunesektoren skrumpet inn - for Oslos vedkommende var innstramningen i 87 på 450 millioner kroner. I 1989 skal det strammes inn med ytterligere drøye 100 millioner. Samtidig går statsbudsjettet med solide overskudd

og valutareservene er fortsatt høge - omtrent 100 milliarder kroner.

Verken Byrådet, Fremskrittspartiet - og slett ikke Arbeiderpartiet - har diskutert muligheten av å kreve økte overføringer fra staten. Langt mindre har de diskutert hvilke midler Oslo må ta i bruk, for å sette makt bak et slikt krav. RV har f.eks. foreslått at kommunen skal nekte å betjene utenlandsgjelda. Fordi utlandet ser på Oslo som en del av statsapparatet, er dette et meget sterkt virkemiddel. Ved å la vær å ta sånne diskusjoner, sikrer kommunens toppolitikere at det blir nok penger til at stortingspolitikerne får seg en tur til Disneyland eller hvor det måtte være i år også, og at det gjennomføres flere Mongstadprosjekter.

Høyre, A og FrP:

FELLES FRONT MOT SOSIALKLIENTENE

Bystyrets finanskomite vil gjøre noen endringer i byrådets forslag før saka avgjøres i bystyret 22 juni. Etter at bystyregruppene fra H, FrP og AP la fram sine ønsker i Finanskomitemøtet 14. juni kan vi bl.a. oppsummere:

- De er enige om at det trengs kraftige kutt i sosialhjelpsytelsene. AP vil her gå lenger enn byrådet og til og med lenger enn FrP ! Byrådet vil kutte 30 millioner, FrP vil ta 50 mens AP vil ta hele 60 millioer.

- Det er enighet mellom de tre om delvis ansettelsesstopp. Men AP vil gi flere dispensasjoner enn H og FrP.

- Høyres bystyregruppe foreslår å ta to stillinger fra hver sjukehjemspost (istedet for en som byrådet foreslår), for å skaffe penger til følgende nedleggelser: Enga Gård, Kløverlia Etterbehandlingshjem, Skarpsno Avrusningsstasjon, Glitre sanatorium, bokbussen, Byantikvaren og halvering av Sunnas sjukehus. Høyre vil også beholde friplasser i barnehagene og bostøtte til enslige forsørgere.

Men alt dette altså finansiert med ekstrakuttet på sjukehjemmene.

- Det er enighet mellom de tre om å dytte flere unger inn i hver barnehageavdeling. AP og FrP vil ha 2 unger ekstra på hver avdeling. Høyre vil ha 1 ekstra, men føyer til "betjeningens egne barn kommer i tillegg." AP foreslår økt foreldrebetaling men Rune Gerhardsen trakk forslaget da det ikke fikk støtte fra Høyre i Finanskomiteens møte.

Drakampen mellom de tre partiene om fordeling av kuttene vil fortsette i alle fall fram til bystyrets møte 22. juni.

TOM SIDE

RV-bladet

c/o Oslo Rød Valgallianse

Boks 211, Sentrum Oslo 1

RVs slumguide '88 er beregna på dem som lever i Oslo og som ikke vil at byen skal forslummes. Siden det ikke er flertall for sånne tanker i Oslo bystyre, er det nødvendig at interesseorganisasjoner, fagforeninger og andre går sammen med protester og aksjoner mot Byrådets forslag om revidert budsjett 1988. Byrådets nedskjæringspakke skal behandles av bystyret 22. juni og iverksettes utover høsten og vinteren.

RVs slumguide '88 beskriver konsekvensene av Byrådets nedskjæringspakke. De som rammes er folk flest og sosialt nødstilte spesielt. Som det heter i en av artiklene: - Politisk er forslaget en svinestrek av de helt store...

Pris: 5,- Arbeidsløse gratis

HJERTERÅTT BUDSJETT '88
OSLO
VI NEKTER Å TRO DET